

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Α' Βιολιά (Εξάρχοντες) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου / **(Κορυφαίοι Α)** Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης / **(Tutti)** Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας.

Β' Βιολιά (Κορυφαία Α) Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου / **(Κορυφαίοι Β)** Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ / **(Tutti)** Μ. Τοππίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαλμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια

Βιόλες (Κορυφαίοι Α) Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σειρά / **(Κορυφαίοι Β)** Α. Πορίχης, Α. Βόλτση / **(Tutti)** Φ. Ποπίκα, Ε. Παραλικά, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης

Βιολοντσέλα (Κορυφαίοι Α) Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ / **(Κορυφαία Β)** Λ. Μανώλα / **(Tutti)** Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς

Κοντραμπάσα (Κορυφαίος Α) Χ. Χειμαριός / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης / **(Tutti)** Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Λ. Κυρίδης, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης

Φλάουτα (Κορυφαίοι Α) Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή / **(Tutti)** Ν. Κουκής

Όμποε (Κορυφαίοι Α) Δ. Καλπαξίδης, Δ. Κίτσος / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου

Κλαρινέτα (Κορυφαίοι Α) Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης / **(Κορυφαίος Β)** Α. Σταυρίδης / **(Tutti)** Β. Καρατζίβας

Φαγκότα (Κορυφαίος Α) Γ. Πολίτης / **(Κορυφαίοι Β)** Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη / **(Tutti)** Μ. Ηλιοπούλου

Κόρνα (Κορυφαίος Α) Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος / **(Κορυφαίοι Β)** Β. Βραδέλης, Π. Φεϊζός / **(Tutti)** Δ. Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες (Κορυφαίοι Α) Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκας / **(Κορυφαίος Β)** Γ. Λασκαρίδης / **(Tutti)** Δ. Κουρατζίνος

Τρομπόνα (Κορυφαίοι Α) Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες / **(Κορυφαίοι Β)** Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας / **(Tutti)** Ε. Μπαλτάς

Τούμπα (Κορυφαίοι Β) Π. Γεωργιάδης

Τύμπανα (Κορυφαίοι Α) Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ

Κρουστά (Tutti) Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου

Άρπα (Κορυφαία Α) Κ. Γίμα **Πιάνο (Κορυφαία Α)** Μ. Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ. Α. Χανδράκης **Αναπληρωτής Έφορος** Δ. Φωτιάδης

Φροντιστής Κ.Ο.Θ. Γ. Νιμπής

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡ ΚΟΡΟΜΗΛΑ 51 - ΤΗΛ: 2310284250 FAX: 2310284251

E- mail: silyppo@otenet.gr - site: www.silyppo.gr

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Β. ΕΛΛΑΔΟΣ

"Οι εργαζόμενοι του Πολιτισμού
στη Κοινωνία"

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κ.Ο.Θ. είναι ένα από τα σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της χώρας, προσανατολισμένο στην εκτέλεση έργων του κλασικού και σύγχρονου ρεπερτορίου, με διεθνή παρουσία και εξωστρεφή χαρακτήρα.

Από την ίδρυση της το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλων Μιχαηλίδη μέχρι σήμερα, η Κ.Ο.Θ. αποτελεί ένα ζωντανό κύτταρο της Θεσσαλονίκης και της ευρύτερης περιοχής διοργανώνοντας τακτικές εβδομαδιαίες συμφωνικές συναυλίες, παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, ενώ συμβάλει στη διαμόρφωση του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού με το θεσμό της Ανοιχτής Πρόβας και τις συναυλίες που διοργανώνει σε σχολικές μονάδες.

Η Κ.Ο.Θ. πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS και η EMI. Η παρουσία της ορχήστρας σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας είναι συστηματική και επιτυχημένη, ενώ η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει συναυλίες σε Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο κ.α.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διεθνώς αναγνωρισμένων προσωπικοτήτων. Από τον Ιούνιο του 2014 την Κ.Ο.Θ. διευθύνει ο Γεώργιος Βράνος.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΡΑΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Από τον Ιούνιο του 2014 είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Έχει διατελέσει Α' αρχιμουσικός και αναπληρωτής Γενικός Μουσικός Διευθυντής στην Όπερα του Regensburg και στην Κρατική Όπερα του Coburg. Διηύθυνε εκτός του γνωστού ρεπερτορίου και αρκετές πρώτες εκτελέσεις. Υπήρξε και Καλλιτεχνικός Διευθυντής των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων προς τιμήν της Μαρίας Κάλλας στο Gasteig και το Prinzregententheater, με τη συμφωνική Ορχήστρα του Μονάχου και την Ορχήστρα Kammerphilharmonie της Αγίας Πετρούπολης. Το 2010 διορίστηκε επίκουρος καθηγητής και από το 2015 είναι αναπληρωτής καθηγητής στο T.M.E.T. του Πανεπιστημίου Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη, με γνωστικό αντικείμενο τη «Διεύθυνση Ορχήστρας».

Με την υποστήριξη του

ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ

Ludwig van Beethoven (1770-1827):

Συμφωνία αρ. 8 σε φα μείζονα, έργο 93 (26')

I. Allegro vivace con brio II. Allegretto scherzando III. Tempo di Menuetto IV. Allegro vivace

Η πρεμιέρα της *Συμφωνίας αρ.8 σε φα μείζονα* του Μπετόβεν πραγματοποιήθηκε στις 27/2/1814 στην Βιέννη, με τον ίδιο το συνθέτη στο πόντιουμ. Η κώφωση του είχε προχωρήσει πολύ, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να διευθύνει σωστά, οπότε η ορχήστρα αναγκάστηκε να τον αγνοήσει και να ακολουθεί τον κοντσερτίνο. Πρόκειται για την πλέον σύντομη από τις εννιά συμφωνίες του Μπετόβεν, αλλά και την πλέον ριζοσπαστική ως προς τη δομή της. Η φυσιογνωμία της διαφέρει από τις υπόλοιπες, καθώς χαρακτηρίζεται από τρυφερότητα και εξελίσσεται σε μία δροσερή και χαριτωμένη ατμόσφαιρα, γεγονός που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την άσχημη ψυχολογική κατάσταση του δημιουργού την εποχή που άρχισε να τη συνθέτει (καλοκαίρι 1812), όπως αυτή αποτυπώνεται στη διαβόητη επιστολή προς την 'Αθάνατη Αγαπημένη', που έγραψε το ίδιο ακριβώς διάστημα. Από την άλλη, ίσως τελικά το έργο να αποτελεί μία προσπάθεια να ξερκίσει την κατάθλιψη. Ο Μπετόβεν την αποκαλούσε χαϊδευτικά 'η μικρή μου συμφωνία σε Φα' για να τη ξεχωρίσει από την 'Εκτη. Μία προσεκτική ανάλυση του έργου δείχνει ότι υπάρχει μία εσωτερική συγγένεια του πρώτου με το τρίτο μέρος και του δεύτερου με το τέταρτο. Το λυρικό πρώτο μέρος ανοίγει με ένα ζωηρό και ρυθμικό θέμα που αναδύει μία εορταστική αύρα, ενώ το ντύνει μία χαρακτηριστική απαλή μελωδία. Στη συνέχεια αναπτύσσεται με τη χαρακτηριστική 'μπετοβενική' τεχνική, όμως παρά το ότι γίνεται όλο και πιο σοβαρό, δεν χάνει ποτέ το σπιρτόζικο χαρακτήρα του. Το δεύτερο μέρος είναι μία αιθέρια χιουμοριστική νότα, που καταφέρνει όμως να μη χάνει καθόλου από τη χάρη και φινέτσα της. Τα πνευστά δίνουν το ρυθμικό υπόβαθρο σε έναν χαριτωμένο διάλογο βιολιών και μπάσων, στον οποίο συμμετέχουν σταδιακά και άλλα όργανα. Ο συνθέτης εδώ κάνει ένα αστέιο για το μετρονόμο που είχε εφεύρει ο φίλος του Johann Maelzel. Το αισθησιακό τρίτο μέρος βαραινεί για λίγο την ατμόσφαιρα και βασίζεται στο θέμα ενός αυστριακού χορού, που ο συνθέτης αναπτύσσει με τον τρόπο των παραδοσιακών και όχι των αριστοκρατικών χορών. Το πνευματώδες φινάλε επαναφέρει τη χάρη και τη λεπτότητα ξεδιπλώνοντας με θαυμάσια αραβουργήματα το κύριο μελωδικό θέμα του. Παρά την απλότητά του, αποτελεί ένα πραγματικό αριστούργημα, το οποίο έστρωσε το δρόμο στον οποίο βάδισαν στη συνέχεια οι συνθέτες του ρομαντισμού. Αυτό είναι και το μεγαλείο αυτής της συμφωνίας στο σύνολό της. Μπορεί να θεωρήσει κάποιος πως απλά ακούει ένα ελαφρύ και χαριτωμένο έργο, όταν ουσιαστικά περνάει από μπροστά του όλη η εξέλιξη της συμφωνικής μουσικής.

Κείμενο: Νίκος Κυριακού

Π.Ο.Ε.
Υ.Π.Π.Ο.

